

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experiment Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา และเพื่อเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมแก้ปัญหา กับ นักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหันเชิงเหียน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2) เพื่อเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมกับนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 สมมติฐาน

- 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา มีคะแนนการคิดแก้ปัญหาสูงกว่าก่อนที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา
- 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา มีการคิดแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหันเชิงเหียน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน คือ สอบถามผู้ที่มีความสนใจ สนุกใจ และได้รับการเห็นชอบจากผู้ปกครองในการเข้าร่วมโปรแกรม

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาครั้งนี้ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบประเมินการคิดแก้ปัญหา (Pre – test) เพื่อคัดเลือกห้องที่มีคะแนนการคิดแก้ปัญหาเฉลี่ยรวมน้อยกว่าเป็นกลุ่มทดลอง คือ ห้อง 6/1 จำนวน 20 คน ห้องที่มีคะแนนการคิดแก้ปัญหาเฉลี่ยรวมมากกว่าเป็นกลุ่มควบคุม คือ ห้อง 6/2 จำนวน 20 คน

1.3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.3.2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา

1.3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1.3.3.1 แบบประเมินการคิดแก้ปัญหาปรับปรุงจาก ประวิต เอราวรณ และ นุชานา เหลืองอังกูร (2544) ซึ่งผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ .81

1.3.3.2 โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.4.1 ก่อนการทดลอง

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหัน เชียงเหียน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน คือ สอบถามผู้ที่มีความสนใจ สมัครใจ และได้รับการเห็นชอบจากผู้ปกครองในการเข้าร่วม โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาครั้งนี้ จากนั้นจะแบ่ง 2 กลุ่ม ตามห้องที่เรียนคือ 6/1 และ 6/2 โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และ กลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ตามลำดับหลัง จากนั้นก็ดำเนินการวัดผลการคิดแก้ปัญหา ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา จากการทำ (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.3.4.2 ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา กับกลุ่มทดลอง โดยใช้เวลาในการทดลองประมาณ 45-60 นาที จำนวน 12 ครั้ง ทำการทดลอง 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 วัน คือวันจันทร์วันพุธและวันศุกร์หลังเลิกเรียน

เวลา 15.30-16.30 น. สำหรับกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนและทำกิจกรรมตามปกติของทางโรงเรียน โดยไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา

1.3.5.3 หลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบประเมินการคิดแก้ปัญหา (Post test) หลังจากสิ้นสุดการทดลอง ในวันที่ 11 ธันวาคม 2552 โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนทดลอง

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.4.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของคะแนนจากแบบทดสอบวัดการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.4.2 ทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน การคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ด้วย The Wilcoxon Match Paired Signed – Rank Test

1.4.3 ทดสอบสมมติฐาน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนน การคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองกลุ่มควบคุม ด้วย The Mann – Whitney U Test

1.5 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.5.1 นักเรียนที่ได้เข้าร่วม โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา มีคะแนนการคิดแก้ปัญหา หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

1.5.2 นักเรียนที่ได้เข้าร่วม โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา มีคะแนนการคิดแก้ปัญหา สูงกว่าที่ไม่ได้เข้าร่วม โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

2.1.1 ผลการวิจัยนี้พบว่า โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา สามารถพัฒนาการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนได้นั้น ในกิจกรรมยังช่วยให้ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นมากขึ้น ดังนั้น กิจกรรมนี้ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในวิชาต่างๆ ได้

2.1.2 อาจารย์แนะแนวหรืออาจารย์ผู้สอนสามารถนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหา มาประยุกต์ใช้ประกอบการสอน แต่ควรที่จะมีการศึกษาให้เข้าใจแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด ก่อนที่จะมีการนำไปประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์และวิชาการสอน เพื่อที่จะได้บรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ข้อเสนอแนะ

2.2.1 ควรนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปเผยแพร่เพื่อนำโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไปประยุกต์ใช้ในวิธีการเรียนในกลุ่มวิชาการเรียนที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุด

2.2.2 ควรมีการศึกษาคิดตามและประเมินผลการคิดแก้ปัญหาของกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาการคิดแก้ปัญหาในระดับชั้นการเรียนที่สูงขึ้นไป

2.2.3 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นนอกเหนือจากที่ได้ศึกษาโดยศึกษาจากกลุ่มอายุที่แตกต่าง เพื่อที่จะมีการพัฒนากิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาให้สามารถใช้ได้หลากหลายกลุ่มอายุ

2.2.4 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาการคิดแก้ปัญหาในรูปแบบอื่น เพื่อมาเปรียบเทียบผลกับกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการคิดแก้ปัญหาและนำผลที่ได้ไปพัฒนาต่อไป